

УДК 343.9.1

Сергій Юрійович ЛУКАШЕВИЧ,

кандидат юридичних наук, доцент,

доцент кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права

Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (м. Харків)

ЗАСАДИ ПРОГРАМУВАННЯ І ПЛАНУВАННЯ ЗАХОДІВ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ

Тенденції розвитку України потребують використання на практиці широкого набору різноманітних інструментів державного управління. Одним із таких інструментів є програмно-цільовий підхід у програмуванні і плануванні та управлінні соціально-економічними об'єктами та процесами, згідно з яким і розробляються та реалізуються програмні заходи різного рівня: національні цільові програми, регіональні цільові програми, інвестиційні проекти та ін. [3; 4]. До цього переліку, безсумнівно, можна додати й програми і плани в сфері запобігання корупції.

18 березня 2004 р. Було прийнято Закон України «Про державні цільові програми», яким визначаються основні засади розроблення, затвердження та виконання державних цільових програм. Він містить низку концептуально значущих положень стосовно визначення та видів державних цільових програм, мети та основних умов, стадій, їх класифікації, ініціювання розроблення і виконання, ресурсного забезпечення, припинення виконання державної цільової програми, повноважень органів державної влади, а саме: Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади з питань економіки та європейської інтеграції, фінансів, праці та соціальної політики, освіти і науки у сфері розроблення та виконання державних цільових програм.

Метою розроблення державних цільових програм є сприяння реалізації державної політики на пріоритетних напрямках розвитку держави, окремих галузей економіки та адміністративно-територіальних одиниць; забезпечення концентрації фінансових, матеріально-технічних, інших ресурсів, виробничого та науково-технічного потенціалу, а також координації діяльності центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій для розв'язання найважливіших проблем.

Державні цільові програми доцільно класифікувати не лише за видами і спрямованістю, як це передбачено нормативно-правовими актами, а й за їх об'єктом, масштабом дії, способом реалізації, джерелом фінансування.

Таким чином, цільова комплексна програма – це документ, в якому відбиваються мета і комплекс виробничих, науково-дослідницьких, організаційно-господарських, соціальних та інших заходів і заходів, спрямованих на вирішення найбільш ефективним шляхом проблем, окреслених нею, відповідно до ресурсів, виконавців і термінів здійснення.

Планування в сфері запобігання корупції спирається на розроблені в кримінології загально-теоретичні та практично-перетворювальні засади цього виду діяльності [1; 2].

Згідно з усталеними уявленнями планування – це одна із функцій управління, яка полягає у визначенні послідовності здійснення наміченої на конкретний період програми дій конкретних суб'єктів з зазначенням її мети, змісту, обсягів, методів і засобів, строків виконання та ін. Планування є необхідною передумовою суспільного розвитку і тісно пов'язане з прогнозуванням. За масштабом дії кримінологічне планування поділяється на: загальнодержавне; регіональне; відомче та галузеве, при цьому суб'єктами планування виступають Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, центральні виконавчі органи влади, місцеві органи влади і управління, органи місцевого самоврядування. Планування може бути: поточним (на недовготривалі відрізки часу: сезон, квартал, на період проведення масових заходів); короткостроковим (на 1–2 роки); середньостроковим (до 5 років); перспективним (на 10–15 років).

Програмування та планування заходів протидії злочинності, корупції та іншим проявам соціальної деструкції є запорукою для правильного вибору ефективних та узгоджених заходів запобігання злочинності і окремим її видам, запобігання корупції тощо, та визначення кола і компетенції суб'єктів такої діяльності.

Список бібліографічних посилань

1. Голіна В. В., Лукашевич С. Ю., Колодяжний М. Г. Державне програмування і регіональне планування заходів запобігання злочинності в Україні / за заг. ред. В.В. Голіни. Харків : Право, 2012. 304 с.
2. Кримінологія : підручник / В. В. Голіна, Б. М. Головкін, М. Ю. Валуйська, О. В. Лисодєд та ін. ; за ред. В. В. Голіни і Б. М. Головкіна. Харків : Право, 2014. 513 с.
3. Трайтлі В. Ю. Державні цільові програми як об'єкт аудиту ефективності. *Вісник Університету банківської справи Національного банку України*. 2014. № 1 (19). С. 203–207.
4. Абрамов Л. К., Азарова Т. В. Цільові програми та механізми по забезпеченню прозорості у процесі їх реалізації. Кіровоград : ІСКМ, 2010. 100 с.

Одержано 21.09.2019